

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi E.M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt II AKo [...] po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2020 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 kwietnia 2020 r. E.M. zażądał stwierdzenia przewlekłości sprawy II AKo [...], wszczęcia postępowania karnego przeciwko R.N. oraz zasądzenia kwoty 1.000.000 zł na rzecz E.M. z powodu następstw łamania jego praw, utraty zdrowia i dorobku życia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość, stosowanie do art. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.), powinna czynić zadość zarówno wymaganiom

przewidzianym dla pisma procesowego (ust. 1), jak i zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości (ust. 2 pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (ust. 2 pkt 2).

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Skarga wniesiona przez E.M. nie zawiera uzasadnienia – w jej treści skarżący nie wskazał też żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć o zwłoce w podejmowaniu czynności procesowych przez Sąd, uzasadniającej z kolei stwierdzenie przewlekłości postępowania. Sąd Najwyższy uznał powyższe za oczywiście niewystarczające w świetle wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. – z treści skargi nie sposób bowiem wywieść, na czym miałyby polegać nieuzasadniona zwłoka w rozpoznaniu sprawy, a jednocześnie skarżący *de facto* nie zakwestionował nawet czasu trwania postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

